

“EMMAÚS, UNA PASTORAL EN ACCIÓ”

Paraules del Concili Vaticà II

“Davant el món, cada laic ha d'ésser testimoni de la resurrecció i de la vida del Senyor Jesús i signe del Déu vivent. Tots plegats i cada un per la seva part, han d'alimentar el món amb fruits espirituals i escampar-hi l'esperit, del qual són animats aquells pobres, mansuets i pacífics, que el Senyor proclamà benaurats en l'Evangeli. En una paraula, allò que l'ànima és en el cos, això han d'ésser els cristians en el món” (LG: n° 38).

Camí d'Emmaús

Aquell mateix diumenge, dos dels deixebles de Jesús se n'anaven a un poble anomenat Emmaús. Jesús mateix els aconseguí i es posà a caminar amb ells.

Ell els preguntà: “¿De què discutiu entre vosaltres tot caminant?”

“De tots els forasters que hi havia aquests dies a Jerusalem, ¿ets l'únic que no saps el que ha passat?”

Ell preguntà: “Què?” Li contestaren: “El cas de Jesús de Natzaret”.

Ell els digué: “Sí que us costa d'entendre!”

Mentrestant s'acostaven al poblet on es dirigien i ell va fer com si seguís més enllà. Però ells el forçaren pregant-lo: “Queda't amb nosaltres que ja es fa tard i el dia ha començat a declinar” Jesús entrà per quedar-se amb ells.

Quan s'hagué posat amb ells a taula, prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donava. ... però ell desaparegué.

I es deien l'un a l'altre: “¿No és veritat que els nostres cors s'abrusaven dins nostre mentre ens parlava pel camí i ens obria el sentit de les Escripures?”

Llavors mateix s'alçaren de taula i se'n tornaren a Jerusalem.

(Recomanem llegir el text sencer: Lc 24, 13-35).

Com ho farem per arribar allà on no arriba ningú. No som metges. Els metges tampoc no poden anar més enllà. Els metges no són agents de pastoral. Però ens podem complementar i donar als malalts reconeixement i escalf.

**“Un poco de amor puede ser
como una gota de agua
que da a la flor la fuerza
para volver a levantar-se.**

**Un poco de amor puede
sanar a un hombre.**

**Sanar a un hombre
es ayudarlo a
recuperar el valor perdido.**

**Más que por tu boca,
el amor hablará
por la suavidad de tus manos,
por la ternura de tu cara
y la atención de tu corazón”**

(Phil Bosmans “El derecho al amor” p.174).

Un membre de la Pastoral de la Salut ens explica: “El primer impacte a vegades remou. La primera vegada que em van acompanyar a veure un malalt, em vaig sentir tan impressionat que, al sortir-ne, em vaig dir que no hi podria tornar. Però vencent el rebuig vaig fer la segona visita, me'l vaig estimar, i com sant Francesc, “el que em repugnava, se'm convertí en dolcesa de l'ànima i del cos”.

És molt important posar-se al nivell del malalt, abaixar-se, fer-se assequible. I intentar que es pugui canviar la pregunta que s'acostuma a fer: Per què? És millor preguntar-se: **Per a què?** Quin sentit té per a mi? Quin bé en puc treure d'aquesta situació difícil?

La presència de Jesús en la nostra vida, fa present el seu Regne, i com Ell, ens porta a voler el bé de la persona, estimar-la, guarir-la, i ajudar-la amb tendresa i humanitat. Tothom qui rodeja el malalt és important. Cal apropar-se amb esperit de servei. Necessitem dels mitjans de formació que rebem per conèixer més bé el malalt, i saber quan s'ha de parlar o de callar, fer o no fer, segons cada una de les situacions.

Els deixebles d'Emmaús el seguiren amb confiança, sense saber que era Jesús. En l'Evangeli sempre s'hi troben coses noves: els gestos i els fets de Jesús, ens ensenyen molt i, contemplant-los, s'encomanen i, si els tens a dintre teu, et surten espontàniament quan et trobes en situacions semblants.

Preguntes per el diàleg

- *Que et sembla la manera d'acompanyar de Jesús els dos deixebles d'Emmaús?*
- *El valor de l'acolliment. La situació del qui tenim al davant. Què és l'acolliment?*
- *Ens adonem que hem de ser font d'esperança? I que hi hem d'acompanyar?*
- *És càlid el nostre acostament als altres?*
- *Com ajudem a que els malalts se'ns obrin?*
- *Ens adonem que hi ha vegades que els nostres ulls “no poden veure” com els deixebles d'Emmaús?*